

ע"פ 7026/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 7026/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי לנוער בבאר שבע מיום 06.06.2017 בת"פ 4755-07-14 שניתן על ידי כבוד השופטת ג' שלו

בשם המערער:

עו"ד אורי דייגי

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם שירות המבחן לנוער:

גב' טלי סמואל

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי (לנוער) בבאר שבע (ת"פ 4755-07-14, כב' השופטת

עמוד 1

ג' שלו), לפיו הופקעו צו המבחן וצו השל"צ שהוטלו על המערער בגמר הדין מיום 14.12.2015. תחת זאת, הורשע המערער וכן נגזר עליו מאסר מותנה של שלושה חודשים, לבל יעבור עבירת אלימות מכל סוג במשך שנתיים.

נדמה כי ניתן לסכם מקרה זה באופן הבא: על אף שבית המשפט התאמץ לבוא לקראת הקטין בשל נסיבותיו האישיות - היעדר שיתוף פעולה מטעמו לא הותיר ברירה אלא להגיע לתוצאה אחרת מזו שהוטלה מלכתחילה.

ראשיתו של ההליך בפני בית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבית משפט לנוער, שם הורשע המערער בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בגמר הדין נמנע בית משפט קמא מלהרשיע את המערער, ובמקום הוא צעד בדרך הטיפול, בהינתן גילו של המערער בעת ביצוע העבירה, היעדר עבר פלילי, הבעת החרטה הכנה, לקיחת האחראיות וסיוע שירות המבחן בהליך הטיפול. בהתאם, בית המשפט העמיד את המערער בצו מבחן למשך שנה, תוך הדגשה כי עליו לציית להוראות שירות המבחן ולהמשיך בתכנית הטיפולית. כן נקבע כי עליו לבצע של"צ בהיקף של 120 שעות. בית המשפט אף הבהיר בגמר הדין למערער כי אי מילוי תנאי צו השל"צ עלול לגרור את הפקעת הצווים, הרשעתו וגזירת דין חדש.

נוכח חוסר שיתוף הפעולה של המערער, אשר בא לידי ביטוי, בין היתר, בביצוע חלק קטן מהשעות שנקבעו, ניתוק הקשר עם שירות המבחן ואי עמידה בתכנית הטיפולית באופן מלא, וזאת על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, הרשיע בית המשפט המחוזי את המערער וגזר עליו עונש מאסר מותנה, כאמור.

2. הסנגור הגיש ערעור והדגיש בטיעון בפניו כי בשלוש השנים שחלפו ממועד גמר הדין המערער לא היה מעורב בפלילים, ובמובן זה דרך השיקום נמשכת. כן הוסברו הקשיים של המערער. התביעה מצידה תמכה ידה בהכרעת בית המשפט המחוזי.

בתום הדיון, ובגדר לפניים משורת הדין, חרף כל האמור, דחינו את העניין כדי לאפשר הגשה של תסקיר חדש. כך משום שכלל יש להעדיף המשך של דרכי שיקום, ככל שהעניין מידתי.

3. ואולם, ויש להצטער על כך, למרות מאמציו הרבים של שירות המבחן, המערער המשיך שלא לשתף פעולה ואף לא הגיב לפניותיו. על כן, לא חל כל שינוי בעמדת השירות. לא ניתן להתעלם מכך שהמערער לא ביצע את המוטל עליו, על אף הפניות מטעם שירות המבחן והזמן הרב שחלף. כמובן שפסק דין על דרך הטיפול לקטין אינו בגדר המלצה או תכנית כבקשתו. מהחלטתו השנייה של בית המשפט עולה כי כנראה שהמערער, מסיבותיו הוא, מעדיף להשאיר את המצב כפי שהוא, תוך אי נכונות לתרום לשינוי, ולו על ידי השלמת החסר. בראיה זו, וחרף מאמצי הסנגור המלומד, יש לבחון את התוצאה לגופה. כאמור, בית המשפט הרשיע את המערער והטיל עליו מאסר מותנה. אין לומר כי השינוי בתוצאה מחמיר עם המערער, אלא הוא אף מתחשב בו.

4. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ח (29.3.2018).

שופט

שופט

שופט
